

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMBILJ
REPUBLIKA HRVATSKA

376 HAKOM

Priljeno: 11.11.2022. 13:44:35 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica	
034-03/22-01/39	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi	Vrijednost
437-22-04	0	

d3135317

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu Sandri Ćoraš Gega, te Radojki Ćupurdija, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja:
protiv tuženika: Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, bez održavanja rasprave, dana 11. studenog 2022.

presudio je

I Poništava se rješenje tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/22-02/22, URBROJ: 376-04-22-6 od dana 27. travnja 2022.

II Obustavlja se postupak pokrenut povodom prigovora tužitelja od dana 15. ožujka 2022. podnesenog Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, Poštanska ulica br. 9, 81340 Velika Gorica, a koji je omaškom dostavljen elektroničkim putem tuženiku.

Obrazloženje

1. U tužbi (koju je ovaj Sud tretirao pravovremenom jer spisu tuženog tijela ne prileži dostavnica iz koje bi bilo vidljivo kada je tužitelj zaprimio osporeno rješenje tuženika) podnesenoj protiv rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/22-02/22, URBROJ: 376-04-22-6 od dana 27. travnja 2022. tužitelj je, u bitnom, naveo da potpisani zahtjev tužitelja od dana 15. ožujka 2022. za rješavanje spora uopće ne postoji. Naime, da je dana 15. ožujka 2022. podnio prigovor Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, Poštanska ulica br. 9, 81340 Velika Gorica, (dalje: Povjerenstvu) preko elektroničke pošte, ali da je tijekom slanja isti prigovor omaškom poslao i tuženiku na njegovu elektroničku poštu. Tuženik da je prekršio čl. 18. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku, jer da je iz naslova i sadržaja prigovora tužitelja od dana 15. ožujka 2022. razvidno da se radi o prigovoru naslovljenom Povjerenstvu u gornjem desnom uglu prigovora, a ne o zahtjevu tuženiku za rješavanje spora budući da se niti tuženik niti Hrvatska pošta nigdje ne spominju u predmetnom prigovoru. Uostalom, da je i sam tuženik elektroničkim dopisom od dana 11. svibnja 2022. priznao da je pokrenuo ovu pravnu stvar, tj. postupak za rješavanje spora temeljem prigovora tužitelja upućenog elektroničkom poštom dana 15. ožujka 2022., što da je u suprotnosti s čl. 55. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama koji da propisuje postupak podnošenja zahtjeva za rješavanje spora. Pritom da je tuženik pogrešno naveo činjenično

stanje prema kojem da se podnesak tužitelja od dana 2. svibnja 2022. odnosio na tzv. "potvrdu predmetnog zahtjeva tužitelja od dana 15. ožujka 2022.", jer da je iz sadržaja istog razvidno da se radilo o podnesku tužitelja u svezi elektroničkog dopisa tuženika za dostavom osobnog identifikacijskog broja tužitelja, na kojeg da tužitelj nikad nije dobio pravno valjani odgovor. Nadalje, da je u obrazloženju pobijanog rješenja tuženik zataškao podatak da je tužitelj u svezi svog prigovora Povjerenstvu od dana 15. ožujka 2022. koji se odnosio na dostavljanje punog naziva i adrese tzv. „nadležne organizacijske "jedinice" na koju se Povjerenstvo pozvalo u svojoj odluci br. DP-07-036659/20 od dana 28. srpnja 2020. podnio tužbu Upravnom sudu u Splitu koja da je protokolirana pod brojem Usl-648/20 te da je Hrvatska pošta dana 7. listopada 2020. uputila svoj odgovor br. HP-07/6-048828/20 (na navedenu tužbu tužitelja). Tuženik da je „zaboravio" navesti podatak da postoji još jedna, 24. odluka Povjerenstva br. DP-07-001674/22-02 od dana 13. travnja 2022., kojom da je Povjerenstvo odgovorilo na predmetni prigovor tužitelja od dana 15. ožujka 2022., odnosno na isti onaj prigovor tužitelja kojeg da je tuženik nezakonito proglasio zahtjevom za rješavanje spora i odbacio pobijanim rješenjem od dana 27. travnja 2022. Gore navedeno da dokazuje da je tuženik namjerno zlorabio omašku tužitelja koji je prigovor Povjerenstvu od dana 15. ožujka 2022. poslao i na elektroničku poštu tuženika, jer da je Povjerenstvo nakon svoje odluke br. DP-07-001674/22-02 od dana 13. travnja 2022. prestalo odgovarati na nove prigovore tužitelja, sasvim izvjesno s pozivom na pobijano rješenje tuženika.

2. U podnesku od dana 29. kolovoza 2022. tužitelj je naveo da je tuženik i u svom odgovoru na predmetnu tužbu zataškao postojanje podneska Hrvatske pošte br. HP-07/6-048828/20 od dana 7. listopada 2020. Važnost gore navedenog podneska Hrvatske pošte da je u tome što je iz istog razvidno kako se u svezi razloga zbog kojih je tužitelj dana 15. ožujka 2022. podnio prigovor Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti (dalje: Povjerenstvu) - navođenja punog naziva i adrese tzv. „nadležne organizacijske jedinice" na koju se Povjerenstvo pozvalo u svojoj odluci br. DP-07-036659/2 od dana 28. srpnja 2020. - već vodi spor pred Upravnim sudom u Splitu pod posl. br. Usl-648/20 između tužitelja i Hrvatske pošte, što da znači da se tuženik postupajući prema prigovoru tužitelja od dana 15. ožujka 2022. upućenom Povjerenstvu miješa u sudski spor u kojem uopće ne sudjeluje, te da krši čl. 55. st. 2. Zakona o poštanskim uslugama. S druge strane, da je tuženik u odgovoru na tužbu podmetnuo tezu kako ga je tužitelj povezo sa sudskim sporom Usl-648/20 jer da je u obrazloženju svog pobijanog rješenja od dana 27. travnja 2022. tuženik zaboravio navesti odluku Hrvatske pošte br. DP-07-036659/20 od dana 28. srpnja 2020. i odluku Povjerenstva br. DP-07-001674/22-02 od dana 13. travnja 2022., dakle, da se radi o odlukama u kojima se sudski spor Usl-648/20 ne spominje. Naime, u svom pobijanom rješenju od dana 27. travnja 2022. da je tuženik stalno navodio da je tužitelj dana 15. ožujka 2022. podnio zahtjev za rješavanje spora, dok u odgovoru na tužbu navodi kako je tužitelj dana 15. ožujka 2022. zapravo podnio podnesak - sve iz razloga zlouporabe čl. 71. ZUP-a, jer da tuženik smatra da svaki podnesak može biti i prigovor i zahtjev (kao i obavijest, molba, žalba, predstavka i sl.), što da tuženik ima pravo samostalno zaključivati iz sadržaja podneska. Takvim svojim postupanjem da tuženik krši čl. 71. st. 2. ZUP-a jer da bi se po nekom podnesku moglo postupiti da podnesak mora osobito sadržavati naziv javnopravnog tijela kojim se upućuje, a to da je u ovoj pravnoj stvari jedino Povjerenstvo (na adresi: Poštanska ulica br. 9, 10410 Velika Gorica), što da jasno piše u gornjem desnom uglu prigovora tužitelja od dana 15. ožujka 2022. Jednako tako, da je apsurdna tvrdnja tuženika da je bio dužan postupiti prema podnesku tužitelja, odnosno, prigovoru tužitelja od dana 15. ožujka 2022., kad tužitelj nije u tom podnesku niti spomenuo tuženika, a kamoli da je zatražio njegovo postupanje. Jedina poveznica između tuženika i prigovora tužitelja od dana 15. ožujka 2022., odnosno podneska tužitelja od dana 15. ožujka 2022. da je u adresi elektroničke pošte tuženika na koju da je isti zaprimljen, dok se naziv i sadržaj podneska (tužitelja) odnose isključivo na Povjerenstvo, a

ne na tuženika. Tuženik da je „korespondirao“ s tužiteljem isključivo nakon donošenja svog pobijanog rješenja od dana 27. travnja 2022., krijući od tužitelja informaciju da je zapravo već odlučio u ovoj pravnoj stvari. Najprije da je dan nakon donošenja osporenog rješenja svojim podneskom od dana 28. travnja 2022. od tužitelja zatražio dostavljanje njegovog OIB-a, a nakon čega da mu je tužitelj dana 2. svibnja 2022. poslao prigovor. Onda da je na podnesak tužitelja od dana 11. svibnja 2022. za dostavom potpisanog zahtjeva tužitelja za rješavanje spora odgovorio svojim podneskom od dana 11. svibnja 2022. u kojem nije dostavio potpisani zahtjev tužitelja za rješavanje spora (kad isti uopće ne postoji), nego je utvrdio da je pokrenuo postupak za rješavanje spora zbog prigovora tužitelja od dana 15. ožujka 2022. kojeg da je zaprimio elektroničkom poštom i da je tužitelj potvrdio tzv. „predmetni zahtjev“ u elektroničkoj poruci tužitelja od dana 2. svibnja 2022. Tužitelj da je u svojoj tužbi koristio isključivo izraz „prigovor od dana 15. ožujka 2022.“, dok je tuženik taj koji je u svom odgovoru na tužbu pokušavao podmetnuti izraz „podnesak (tužitelja) od dana 15. ožujka 2022.“, kako bi prigovor lakše prekvalificirao u zahtjev za rješavanje spora. Osim toga, da tuženik pogrešno zaključuje kako za tužitelja u ovom konkretnom slučaju nisu nastupile nikakve štetne posljedice, jer da je tužitelj i u svojoj tužbi naglasio da je Povjerenstvo nakon svoje odluke br. DP-07-001674/22-02 od dana 13. travnja 2022. (kojim je isto pravno odgovorilo na prigovor tužitelja od dana 15. ožujka 2022., dakle na isti onaj podnesak kojeg je tuženik nezakonito proglasio zahtjevom za rješavanje spora i odbacio pobijanim rješenjem od dana 27. travnja 2022.) iznenada prestalo odgovarati na nove prigovore tužitelja iako da je do tada donijelo čak 24 odluke. Sasvim da je izvjesno da je takvo postupanje Povjerenstva direktno povezano s pobijanim rješenjem tuženika, kojemu da je Povjerenstvo podređeno tijelo sukladno odredbama Zakona o poštanskim uslugama. Tužitelj da je tužbom zatražio poništenje pobijanog rješenja tuženika jer je isto nezakonito, ponudivši prije toga priliku tuženiku da uopće ne dođe do pokretanja tužbe kad je svojim podneskom od dana 12. svibnja 2022. zatražio od tuženika poništenje njegovog pobijanog rješenja od dana 27. travnja 2022. Temeljem ranije navedenog u ovom podnesku da je nesporno kako tuženik nije postupio na objektivan, transparentan i nediskriminirajući način, čime da je prekršio čl. 55. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama Republike Hrvatske.

3. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. ZUP-a i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. Tuženik da ne shvaća samu svrhu podnesene tužbe i tužiteljeve navode prema kojima da je tuženik odlučivao o nepostojećem zahtjevu, obzirom da sam tuženik u svojoj tužbi jasno priznaje kako je uputio podnesak tuženiku dana 15. ožujka 2022. i obzirom na to da su pobijanim rješenjem postignuti upravo oni pravni učinci koje sam tužitelj u svojoj tužbi priželjkuje, a to je da tuženik ne odlučuje o upućenom prigovoru. Uz sve navedeno da tuženik ujedno ističe, kako za tužitelja u konkretnom slučaju nisu nastale nikakve štetne posljedice. Iz dokumentacije koja prileži spisu da je razvidno kako je tužitelj nesporno dana 15. ožujka 2022., uputio podnesak tuženiku, na mail adresu poštanske, usluge hakom.hr te da je jasno zatražio potvrdu njegovog primitka, nakon čega da je međusobna korespondencija nastavljena još u nekoliko navrata, bez da je tužitelj doveo u pitanje postojanje predmetnoga zahtjeva, da bi tek nakon što mu je pobijano rješenje bilo uručeno, isti počeo problematizirati postojanje predmetnoga zahtjeva. Tuženik da je u navedenoj pravnoj stvari donio rješenje o odbacivanju koje da se, prema čl. 41. ZPU-a, donosi u slučaju kada ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanjem postupka. Dakle, u konkretnom slučaju da tuženik o podnesenom zahtjevu uopće nije raspravljao, niti odlučivao, već da je isti samo donio rješenje prema kojem neće pokrenuti postupak rješavanja spora, obzirom da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za njegovim pokretanjem. Obzirom na navedeno da

proizlazi kako su navodi tužitelja vezano za povrede čl. 18. st. 1. ZUP-a, čl. 55. st. 1. ZPU-a i za navodno uplitanje u sudski postupak tuženika, u potpunosti nesuvisle. U odnosu na navode tužitelja kako tuženik prema odredbi čl. 55. st. 1. ZPU-a smije odlučivati samo o zahtjevu, a ne o prigovoru korisnika, da se ističe kako je člankom 71. ZUP-a jasno propisano kako se podnescima u postupku smatraju zahtjevi, prijedlozi, ispunjeni obrasci, prijave, molbe, žalbe, predstavke, prigovori, obavijesti, priopćenja te drugi podnesci kojima se stranke obraćaju javnopravnim tijelima u vezi s određenom upravnom stvari. Slijedom navedenog, kada javnopravno tijelo iz sadržaja podneska može utvrdi naznaku upravne stvari na koju se isti odnosi, dužan je po njemu postupiti bez obzira što podnesak nosi drugačiji naziv od onog koji je propisan posebnim zakonom. Imajući u vidu odredbe čl. 55. st. 1. ZPU-a, obzirom da je iz sadržaja podneska tužitelja od dana 15. ožujka 2022. bilo razvidno da se isti odnosi na konkretnu odluku Povjerenstva poslovni broj DP-07-001674/22, da je tuženik zaključio kako je korisnik (nezadovoljan sa zaprimljenom odlukom Povjerenstva) podnio zahtjev za rješavanje spora sukladno čl. 55. st. 1. ZUP-a. Zaključno, tuženik naglašava da je postupio u potpunosti sukladno odredbama čl. 55. st. 3. ZPU-a te da je utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su bitne za pravilno rješavanje ove pravne stvari. Slijedom svega navedenog, da tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita, stoga da predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

5. Osporenim rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/22-02/22, URBROJ: 376-04-22-6 od dana 27. travnja 2022. odbačen je kao nedopušten zahtjev za rješavanje spora, korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za obavijest koja je bila objavljena na internetskoj stranici HP-a.

6. Kako, sukladno odredbi čl. 36. toč. 4. ZUS-a, stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave, a činjenice odlučne za rješavanje ovog spora su nesporne, sud je bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, te pregledom dokumentacije priložene u sudskom spisu, kao i dokumentacije priložene u spisu tuženika, koji spis je sudu dostavljen uz odgovor na tužbu tuženika, ocijenio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

7. Predmet spora je, sukladno odredbi čl. 3. ZUS-a, ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženika.

8. Člankom 54. st. 1. Zakona o poštanskim uslugama ("Narodne novine", br. 144/12, 153/13, 78/15 i 110/19, dalje: ZPU-a) propisano je da korisnik poštanskih usluga može podnijeti pisani prigovor davatelju poštanskih usluga u slučaju gubitka poštanske pošiljke, prekoračenja roka za prijenos i uručenje poštanske pošiljke ili u slučaju kada davatelj poštanskih usluga nije obavio uslugu ili je nije obavio u cijelosti, u roku od tri mjeseca od dana predaje poštanske pošiljke u unutarnjem prometu, odnosno u roku od šest mjeseci u međunarodnom prometu.

9. Odredbom čl. 18. st. 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, br. 47/09 i 110/21, dalje: ZUP-a) propisano je kad javnopravno tijelo nije nadležno za primitak podneska koji je podnositelj osobno predao odnosno koji se primi na zapisnik, službena osoba upozorit će na to podnositelja i uputiti ga na nadležno tijelo. Ako podnositelj i dalje zahtijeva da se njegov podnesak primi, službena osoba dužna je primiti takav podnesak i bez odgode uputiti ga nadležnom tijelu te o tome obavijestiti stranku.

10. Prema odredbi čl. 73. st. 1. ZUP-a kad podnesak sadržava kakav nedostatak koji onemogućuje postupanje po podnesku odnosno ako je podnesak nerazumljiv ili nepotpun, službena osoba zaključkom će upozoriti na to stranku i odredit će rok u kojem je stranka dužna otkloniti nedostatak, uz upozorenje na pravne posljedice ako to u određenom roku ne učini. Stavkom 2. istog članka propisano je ako se nedostaci ne otklone u određenom roku, a po podnesku se ne može postupiti, službena osoba rješenjem će odbaciti podnesak.

11. Shodno odredbi čl. 46. st. 5. ZUP-a kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak.

12. Uvidom u spis tuženog tijela KLASA: UP/I-344-08/22-02/22 proizlazi da je tužitelj podnio prigovor elektroničkim putem dana 15. ožujka 2022., a u kojem je izričito navedeno da se podnesi Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, Poštanska ulica br. 9, 81340 Velika Gorica te da je tuženik o istom odlučio donoseći osporeno rješenje kojim je navedeni prigovor odbacio tretirajući isti kao zahtjev za rješavanje spora, korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za obavijest koja je bila objavljena na internetskoj stranici HP-a.

13. Tužitelj ističe kako je prigovor od dana 15. ožujka 2022. podnio Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, Poštanska ulica br. 9, 81340 Velika Gorica elektroničkim putem, ali da je istovremeno, omaškom, navedeni prigovor pogrešno dostavio (također elektroničkim putem) i tuženiku, stoga da nikakav prijedlog niti zahtjev nije podnio tuženiku pa da nije bilo mjesta provođenju bilo kakvog postupka po prigovoru koji je uputio sasvim drugom tijelu.

14. Ovaj Sud je pregledom prigovora od dana 15. ožujka 2022. utvrdio da je u istom tužitelj naveo da prigovor podnosi Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti, Poštanska ulica br. 9, 81340 Velika Gorica, a ne tuženiku te da isti sadržajno ne predstavlja zahtjev za rješavanje spora, korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za obavijest koja je bila objavljena na internetskoj stranici HP-a, stoga je tuženik trebao postupiti sukladno gore citiranoj odredbi čl. 18. st. 1. ZUP-a i proslijediti prigovor za to nadležnom tijelu Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti ili pozvati tužitelja da takav podnesak uredi (ukoliko je smatrao da je u istom pogrešno navedeno da bi se radilo o prigovoru) u smislu gore citirane odredbe čl. 73. st. 1. ZUP-a.

15. Nastavno izloženom, kako tužitelj nije tuženiku uputio zahtjev za rješavanje spora, korisnika ovdje tužitelja, s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora vezano za obavijest koja je bila objavljena na internetskoj stranici HP-a, već se radilo o prigovoru Povjerenstvu za pritužbe potrošača pri Hrvatskoj pošti od dana 15. ožujka 2022. ocjena je ovog Suda da ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, radi čega je valjalo poništiti osporeno rješenje tuženika kao nezakonito i, temeljem gore citirane odredbe čl. 46. st. 5. ZUP-a, obustaviti postupak, odnosno odlučiti kao u izreci pod točkama I i II.

U Splitu, 11. studenog 2022.

S U D A C

Sandra Ćoraš Gega

Dokument je elektronički potpisan:
SANDRA ĆORAŠ
GEGA
Vrijeme potpisivanja:
11-11-2022
12:52:47

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U SPLITU
2 5 4 97-#130D48523435373635383837383338
L=SPLIT
S=ĆORAŠ GEGA
G=SANDRA
CN=SANDRA ĆORAŠ GEGA

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku 15 dana od dana primitka pisanog otpisivanja presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. ZUS-a).

DN-a:

- tužitelju
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9,
- u spis

RJ:

1. Vrijednost predmeta spora je neprocjenjiva.
2. Oslobođen plaćanja sudske pristojbe na temelju članka 11. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ br. 118/18).
3. Kalendar 60 dana.